

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Notae Severini Binii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

ANNO CHRISTI glossema sapient, religio fuit ea retinere.

^{441.} ^a *Vel profundi sui negotio.*] Breuius in codice Lugdunensi, Fossatensi, Rhemensi, & aliis: *vel pro fundi sui, aut ecclesiastici, vel pro quacumque suorum opportunitate.*

^b *Imposita ab episcopo.*] Ita vetustissimi & optimi quique codices, Lugdunensis, Rhemensis, Fossatensis, Tilianus, & alii. Pauci recentiores, *a presbytero:* quod inde ortum videtur, quia viduas velare postea licuit etiam presbyteris. Gratianus & alii collectores legunt *ab episcopo.*

^c *Nouembris Luciano.*] Variant hic etiam manuscripti. Nam Fossatensis, Tilianus, & alii quidam habent *Decembbris Luciano:* Lugdunensis & Rhemensis cum reliquis habent *Nouembris*, sed pro *Luciano* hic *Iustiniano* legit, ille *Iustiano*, ut statui certi nihil possit.

^d *Ego Constantinus.*] Lugdunensis, ut in Concilio Regensi, *Constantianus*, quomodo & alii nonnulli.

^e *Ceretius.*] Ita diserte Virdunensis, sicut supra in epistola ad Leonem pag. 254. Fossatensis & Tilianus, *Caretius.* Lugdunensis *Ceresius.* Pithœanus *Ceterius.* Rhemensis vero, ut olim vulgati, *Cæsius.*

NOTÆ SEVERINI BINII.

^a *Concilium.*] Hoc Concilio actum est de disciplina ecclesiastica, & de recipiendis variorum generum penitentibus; ac demum ut nullus Conuentus sine alterius futuri Conuentus denuntiatione solvatur. Appendix superaddita præscriptam formam excommunicandi & reconciliandi excommunicatum continet. Hæc Synodus, clarissimorum antistitum corona illustrata, nobilissima est. In ea quindicim episcopi Narbonensis & Lugdunensis prouincie suo more convenientes, vigintinouem Canones, ad iura & disciplinam ecclesiæ spectantes, sanxerunt. Baronius anno 441. num. 3. & 17.

^b *Arausicanum.*] Arausica est ciuitas in Gallia Narbonensi, non procul Auenione, estque nobilissimo principatu insignis, alias nominatur Arausia, vulgo dicitur *Orange.* Meminit illius Plinius lib. 3. cap. 4. Ptolemæus lib. 2. cap. 10. Strabo lib. 4.

^c *Cyro consule.*] Recte id in Nicoloniana editione emendatum fuit. Le^tatio m^{er}itoria. Le^tatio enim hæc, *Tempore Theodosii iunioris, & Cyri consulū,* quam aliquot anteriores editiones habent, plane mendosa est. Nam fasti omnes & vetera monumenta, non nisi unicum hoc anno consulem referunt.

^d *Leonis I. pape 2.*] Anno pontificatus illius secundo, qui est Christi nati quadragesimus quadragesimus primus: Theodosii imperatoris trigesimus quartus, & Valentiniani, decimusseptimus. Prædicta enim tempora cum consulatu Cyri coincidunt, ut ex fastis emendationibus constat.

^e *Hilarius.*] Inter eos qui Synodo subscriperunt, celebriores sunt, Hilarius, Eucherius, Salonius, Maximus, Constantinus & Augustalis. Quorum omnium sacra & solennis memoria annuerfaria in ecclesia colitur. Hilarius est ille celebris Arelatensis episcopus, ^{Hilarius A-} ^{relatensis} Concil. Tom. 7.

scriptorum
S. Augustini defensor.
Eucherius Lugdunensis auctor homiliarum, quae haec
nus sub nomine Eusebii Emis-
sori editae fuerunt.
Duo Euche-
rii.
Duo Cæsa-
rii.

qui antehac presbyter, vna cum sancto Prospero Aquitano episcopo insectatus est Pelagianos; & aduersus Massilienses presbyteros, aliosque S. Augustini scripta impugnantes, strenue infurrexit. Eucherius Lugdunensis episcopus senior fuit: auctor quarundam homiliarum Latinarum, quae falso titulo Eusebii Emiseni Græci & Ariani scriptoris, haec tenus editæ fuerunt. Huius honorifice meminit Claudio libro 2. de statu animæ. Alterius cuiusdam Eucherii Lugdunensis ecclesiæ episcopi memoria reperitur apud Cyprianum in vita Cæsarii apud Surium, qui cum eodem Cæsario Arauficano Concilio secundo anno Domini 524. celebrato interfuit & subscriptis. Cæsarium hic ultimo loco subscriptū, omnino alium esse oportet ab illo magni nominis Arelatensi episcopo, qui cum Eucherio iuniore Arauficane secundæ aliisve quibusdam Synodis interfuit, nominisque sui subscriptione approbavit. Nam tempore huius Concilii Arelatensis episcopus erat Hilarius, de quo supra. Defuncto Hilario non Cæsarius, sed post Rauennium Eonius: atque demum post Leontium, Eonio cvidam Cæsarius successit. Is ergo Cæsarius, qui huic primæ Arauficane Synodo subscriptis, non tantum alius est & diuersus episcopus ab eo Cæsario, qui Arauficano secundo aliisve pluribus Conciliis interfuit & subscriptis, verum etiam alterius, quam Arelatensis ecclesiæ antistes extitit. Hæc ex Baronio anno 441. numero 3. & seqq. Item ex eiusdem appendice, quæ extat in fine tomī decimi, ad annum Christi 529. Plura hac de re dicemus infra in notis Concilii Carpentoractensis, Vasensis, Arelatensis, &c. hinc causam reddentes, cur prædicta Concilia, haec tenus sub Leone colloca- ta, ad tempora Felicis papæ IV. retulerimus.

CONCILIVM VASENSE II.

CONSTITUTIONES SANCTÆ SYNODI

habitæ in ciuitate Vasensi apud Auspicium episcopum ecclesiæ catholicæ, sub die Iduum Nouembrium, Di- scoro viro clarissimo consule, anno Christi CCCXLII. Valentiniani III. Augusti decimooctauo, Leonis I. papæ tertio.

TITVL CI CANONVM.

- I. *Vt Gallicani episcopi superuenientes in Gallia non discutiantur.*
- II. *De paenitentibus subito mortuis, ut eorum oblationes recipiantur.*
- III. *Vt ab alieno episcopo chrisma nullus petat, sed tantum a proprio.*
- IV. *Vt qui oblationes defunctorum retinent, excommunicentur.*
- V. *Vt qui sententia episcopi sui non acquieuerit, recurrat ad Synodum.*